

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci navrhovateľa: **N.N.A., s. r. o., C.**, B., IČO: X., proti budúcemu odporcovi: **R.G.W.R.**, o návrhu na určenie miestnej príslušnosti súdu, takto

r o z h o d o l:

Najvyšší súd Slovenskej republiky návrh na určenie miestnej príslušnosti súdu **z a m i e t a.**

O d ô v o d n e n i e:

Navrhovateľ sa podaním z 10. mája 2012 domáhal, aby Najvyšší súd Slovenskej republiky určil miestne príslušný súd podľa § 11 ods. 3 Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len „O. s. p.“) na prejednanie veci navrhovateľa proti budúcemu odporcovi o zaplatenie 1 300 eur. Svoj návrh odôvodnil tým, že budúcemu odporcovi so sídlom v Rakúskej republike poskytol právne služby, ktoré si objednal. Budúci odporca za dodané právne služby navrhovateľovi nezaplatil, a preto sa chce navrhovateľ žalobou proti budúcemu odporcovi domáhať zaplatenia neuhradenej sumy vo výške 1 300 eur s príslušenstvom. Navrhovateľ má za to, že právomoc je v danej veci daná v zmysle ust. článku 5 ods. 1 písm. a) a b) Nariadenia Rady (ES) č. 44/2001 z 22. decembra 2000 o súdnej právomoci, uznávaní a výkone rozsudkov v občianskych a obchodných veciach (ďalej len „Nariadenia Rady (ES) č. 44/2001“). V zmysle uvedeného ustanovenia možno osobu s bydliskom na území členského štátu žalovať v druhom členskom štáte v zmluvných veciach na súde podľa miesta zmluvného plnenia, ktoré je predmetom žaloby, pričom ak si účastníci nedohodli inak, miestom zmluvného plnenia je miesto v členskom štáte, kde sa podľa zmluvy služby poskytli alebo mali poskytnúť. Keďže navrhovateľ ako advokátska kancelária má sídlo na území Slovenskej

republiky, činnosť vo forme právnych služieb bola vykonávaná práve v tomto sídle. Sídlom navrhovateľa je miesto, kde sa reálne služby poskytovali. Ďalej uviedol, že ustanovenia, ktoré upravujú miestnu príslušnosť § 84 - § 89b O. s. p., nedávajú svojim obsahom navrhovateľovi možnosť určenia miestnej príslušnosti v jeho konkrétnej veci. Budúci odporca má sídlo mimo územia Slovenskej republiky, táto spoločnosť nemá na území Slovenskej republiky majetok a ani zastupiteľstvo alebo orgán poverený obstarávaním jej hospodárskych vecí.

Najvyšší súd Slovenskej republiky navrhovateľa výzvou doručenou mu 23. mája 2012 vyzval, aby v lehote 5 dní od doručenia výzvy Najvyššiemu súdu SR predložil zmluvu medzi navrhovateľom a budúcim odporcom o poskytnutí právnych služieb a tiež dôkaz o právnej subjektivite a procesnej spôsobilosti budúceho žalovaného. Navrhovateľ na výzvu súdu nereagoval.

Podľa článku 5 ods. 1 písm. a) a b) Nariadenia Rady (ES) č. 44/2001; osoba, ktorá má sídlo v členskom štáte, môže byť žalovaná v druhom členskom štáte;

- a. vo veciach týkajúcich sa zmluvy, na súde do ktorého pôsobnosti spadá miesto plnenia záväzkov,
- b. na účely tohto ustanovenia, ak to nie je inak dohodnuté, je miesto plnenia záväzkov:
 - v prípade predaja tovaru, miesto v členskom štáte, kde bol alebo mal byť tovar dodaný podľa zmluvy,
 - v prípade poskytovania služieb miesto v členskom štáte, kde boli alebo mali byť služby podľa zmluvy poskytnuté.

Z obsahu spisu vyplýva, že navrhovateľ sa svojim návrhom domáhal určenia miestnej príslušného súdu na prejednanie žaloby, ktorú chce podať proti budúcemu odporcovi. Budúci odporca, ktorý má sídlo v Rakúskej republike, nezaplatil navrhovateľovi za dodané právne služby. Navrhovateľ súdu nepredložil zmluvu medzi navrhovateľom a budúcim odporcom o poskytnutí právnych služieb, ani iným spôsobom nepreukázal, že právne služby boli poskytnuté na území Slovenskej republiky v zmysle citovaného ustanovenia článku 5 Nariadenia Rady (ES) č. 44/2001.

Podľa § 11 ods. 3 O. s. p., ak ide o vec, ktorá patrí do právomoci súdov Slovenskej republiky, ale podmienky miestnej príslušnosti chýbajú alebo ich nemožno zistiť, Najvyšší súd Slovenskej republiky určí, ktorý súd vec prejedná a rozhodne.

Najvyšší súd SR dospel k záveru, že v danej veci nebola preukázaná právomoc súdov Slovenskej republiky, preto v zmysle § 11 ods. 3 O.s.p. nie je možné určiť ani miestnu príslušnosť. Navrhovateľ právomoc súdov Slovenskej republiky odvodzoval od článku 5 ods. 1 písm. a) a b) Nariadenia Rady (ES) č. 44/2001, ktoré upravuje osobitnú súdnu právomoc. Ide o prípady, kedy možno osobu, ktorá má sídlo v členskom štáte, žalovať v druhom členskom štáte, resp. neuplatní sa všeobecné ustanovenie o právomoci, uvedené v článku 2 ods. 1 Nariadenia Rady (ES) č. 44/2001, podľa ktorého osoby so sídlom v členskom štáte sa žalujú na súde tohto členského štátu. Navrhovateľ tvrdí, že v danom prípade poskytol budúcemu odporcovi právne služby, pričom právne služby sa poskytovali v sídle navrhovateľa. Samotné nepodložené tvrdenie navrhovateľa o mieste poskytnutia právnych služieb nezakladá právomoc súdov Slovenskej republiky. Navyiac, ak spoločnosť N.H.N. má pobočky N., N., N., N.. Navrhovateľ nepredložil Zmluvu o poskytnutí právnych služieb a ani žiadne iné dôkazy, ktoré by preukázali, že právne služby poskytol budúcemu odporcovi na území Slovenskej republiky. V prípade, že navrhovateľ poskytoval právne služby budúcemu odporcovi na obstaranie obchodných záležitostí, prípadne súdnych sporov v Rakúskej republike, nemožno hovoriť o poskytnutí služieb na území Slovenskej republiky. I keby všetky výstupy navrhovateľa ako advokátskej kancelárie boli vytvárané v jeho sídle, keďže ide o jeho pracovisko, nemožno poprieť, že tieto výstupy sledovali určitý cieľ, na ktorom sa navrhovateľ s budúcim odporcom v rámci Zmluvy o poskytnutí právnych služieb, prípadne inej zmluvy dohodli. Navrhovateľ nepreukázal, či tento cieľ mal spôsobiť zamýšľané právne následky na území Slovenskej republiky alebo mimo jeho územia. Najvyšší súd je toho názoru, že poskytovanie právnych služieb nemožno bez bližšieho skúmania bez ďalšieho viazať na sídlo advokátskej kancelárie, aj keď advokáti prevažnú väčšinu právnych služieb poskytujú vo svojich sídlach. Pri určovaní miesta poskytovania právnych služieb je potrebné skúmať obsah poskytnutej právnej služby a dohodu medzi advokátom a klientom. Ustanovenie čl. 5 ods. 1 písm. b/ Nariadenia Rady (ES) č. 44/2001 umožňuje stranám zmluvy dohodnúť si inak miesto plnenia záväzkov (miesto poskytovania služby).

Vzhľadom na vyššie uvedené, keďže navrhovateľ nedoplnil svoj návrh v súlade s výzvou súdu, Najvyšší súd Slovenskej republiky návrh na určenie miestnej príslušnosti v zmysle § 11 ods. 3 O.s.p. zamietol.

P o u č e n i e: Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave, 31. mája 2012

JUDr. Anna Marková, v. r.
predsedníčka senátu

Za správnosť vyhotovenia: Michaela Szöcsová